

en Restauration mere eller mindre, naar der i øvrigt bliver ført Tilsyn med, at der overholdes Orden i Lokalerne, og at Lokalerne ere af en saadan Beskaffenhed, at man kan være bekendt, at der drives en saadan Virksomhed i dem. I saa Fald tror jeg ikke, der bliver flere, end at de kunne bestaa. Selv om man indskrænker Antallet, ville de, der søge den Slags Lokaler, nok finde dem alligevel. Jeg tror, at saa længe man opretholder Udsalg og Udskænkning af berusende Drikke, navnlig Udsalg i den Udstrækning, som man gør, saa at disse Drikke kunne købes i næsten hvert andet Hus, nytter det ikke, at man foretager den Slags Indskrænkninger.

Samtidig vil jeg fremdrage et andet Forhold. Det er jo saaledes, at man rundt omkring i Landet søger at oprette Afholdsrestaurationer og -gæstgiverier. Som Lovforslaget foreligger, er der ingen Undtagelse gjort for deres Vedkommende. De have lige saa lidt Ret til at beværte andre end rejsende, der herbergeres paa det vedkommende Sted, som Gæstgivere, der drive Udskænkning af berusende Drikke.

Dersom der i det hele skal gøres noget ud af dette Forslag, trænger det til en grundig Gennemgang i et Udvalg, saa at det kan fremtræde noget klarere, end det nu gør.

Alfred Christensen: Det foreliggende Lovforslag vidner ligesom saa mange andre Omstændigheder, vi møde her paa Rigsdagen, i en sørgelig Grad om, hvor langt den nuværende Slægt staaar tilbage for vore Fædre, der gavede Grundloven. Da jeg for 11 Aar siden kom herind som Rigsdagsmand, maatte jeg ligesom alle mine Kolleger aflægge Ed paa at holde Danmarks Riges Grundlov. I Danmarks Riges Grundlov § 83 staaar der: „Alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov.“ Hvis det foreliggende Lovforslag tilsigtede at beholde en allerede tilstedeværende Indskrænkning i den lige og fri Adgang, fordi denne Indskrænkning var begrundet i det almene Vel, vilde jeg beklage det. Hvis Lovforslaget tilsigtede at bortrydde en Indskrænkning i den lige og fri Adgang til Erhverv, vilde jeg hilse det med Glæde. Men nu gør Lovforslaget ingen af Delene, men lige stik imod Budet i Grundlovens § 83 indfører det en ny Indskrænkning i den fri og lige Adgang til Erhverv, og derfor er jeg en Modstander af det foreliggende Lovforslag, ligesom jeg har været

en Modstander af de Forsøg, der i tidligere Aar ere gjorte paa at indskrænke Næringsfriheden særlig paa Beværtningsomraadet. Jeg ønsker, at Beværterstanden ikke skal staa som en Pariakaste eller skal betragtes som en Klasse af Undtagelsesborgere, paa samme Maade som man betragter f. Eks. Danmarks Skarpretter. Jeg vil have, at man betragter Beværterne som det, de ere, næringsdrivende Borgere, der kunne udøve deres borgerlige Næring fri for alle Indskrænkninger, som ikke bunde i det almene Vel. Vi skulle ikke lave ny Indskrænkninger, men vi skulle i Henhold til Grundlovens § 83 hæve alle de bestaaende Indskrænkninger, for saa vidt det ikke maatte paavises, at disse ere til Gavn for Almenvellet.

Jeg er en Modstander af det foreliggende Forslag, og med min gode Villie skal der ikke blive nogen Lov ud af det, saa meget mindre som Lovforslaget indeholder et Stykke 2, der ligesom tilsigter at strø Sand paa Stykke 1. Dette Stykke 2 bemyndiger Indenrigsministeren til at gøre Undtagelser, saa at han i enkelte Tilfælde kan give Beværterlicens til den eller den, som han synes om. Dette er for mig lige saa galt som det første. Vi forbyde en Ting, men vi give denne eller en anden Minister Lov til at gøre Undtagelser. Jeg synes, at Lovene saa vidt muligt skulle være ens for alle Landets Borgere, og jeg synes, at en Minister ikke bør staa over Loven og skal kunne gøre Undtagelser til Fordel for den eller den, som han nu maatte synes kunde trænge til en saadan. I enhver Henseende er jeg en Modstander af det foreliggende Lovforslag og vil stemme derimod, og jeg vil i det hele bede Tinget være opmærksom paa, at vi ikke lave Love, hvor der i en eller anden Eftersætning eller i en lille skjult Paragraf findes en Bagdør, ad hvilken Ministeren trods Lovens Bud kan lukke dem ud og ind, som han synes om.

Kvist: Efter de Udtalelser, vi nu hørte af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), skulde man næsten tro, det var Grundloven, der var i Fare. Jeg tror nu, vi ville gøre klogt i at se lidt mere nøgternt paa denne Sag. thi her er jo ikke Tale om at gribe ind i de fri Borgeres Ret til at drive deres Erhverv. Jeg tror, at det ærede Medlem lige saa vel som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) gør sig skyldigt i en Fejltagelse, naar de argumentere ud fra